

#31 | December 2014

Hermelinska nätverket

Prinsqvam saliri mori | Hellre döden än fläckas

Olof uppmärksammas igen

En katolsk tidskrift har lyft fram vår kända släkting

sid 6-7

Hamburg, Värnamo och Sundsvall

Stipendiaten Florian Lange delar med sig av sin historia

sid 8-9

En familj med gröna fingrar

Olof berättar om sin familjs växande verksamhet på Fallsberg

sid 10-11

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten

Födda

Den 1 mars föddes Ludwig, son till Carl och Sofia Danielsson (Österbyggenen)

Den 20 augusti föddes Kerstin, dotter till Gabriel och Elena (Thorsviggenen, Ernsts kvist, Svens blad)

Den 4 november föddes Edith, dotter till Oscar och Christina Ahlström (Åsbyggenen, Davids kvist, Svens blad)

Avlidna

Agneta von Essen (Gripenbergsgrenen) gick bort den 11 februari

Dagmar (Gripenbergsgrenen) gick bort den 27 juni

Augusta (Österbyggenen) gick bort den 7 oktober

Födelsedagar första halvåret 2015

1 feb: Ebba, 60 år, Göteborg (Thorsviggenen, Adolfs kvist, Måns blad)

20 feb: Max, 80 år, Norrtälje (Österbyggenen)

12 mar: Hans Jungstedt, 60 år, Mörbylånga (Thorsviggenen, Ernsts kvist, Olofs blad)

24 mar: Otto, 60 år, Lidingö (Thorsviggenen, Roberts kvist, Jans blad)

2 apr: Dag, 70 år, Söderköping (Thorsviggenen, Roberts kvist, Stens blad)

15 apr: Christina, 70 år, Danderyd (Österbyggenen)

18 apr: Magdalena, 80 år, Saltsjö-Duvnäs (Thorsviggenen, Adolfs kvist, Carls blad)

29 apr: Kristofer, 70 år, Grebbestad (Åsbyggenen, Davids kvist, Svens blad)

30 apr: Eric, 50 år, USA (Åsbyggenen, Davids kvist, Åkes blad)

3 maj: Gabrielle Morehead, 50 år, Irland (Österbyggenen)

7 maj: Fredrik, 50 år, Marieberg (Thorsviggenen, Ernsts kvist, Olofs blad)

3 jun: Inga Jungstedt, 90 år, Stockholm (Thorsviggenen, Ernsts kvist, Olofs blad)

9 jun: Diane, 70 år, Singapore (Österbyggenen)

16 jun: Fredrika, 50 år, Stockholm (Thorsviggenen, Adolfs kvist, Thors blad)

22 jun: Theresa, 80 år, USA (Åsbyggenen, Davids kvist, Åkes blad)

17 jul: Monica, 60 år, Spånga (Thorsviggenen, Thorstens kvist)

19 jul: Fredrik Sjöden, 60 år, Stockholm (Österbyggenen)

Här är lilla Edith Ester Alida Margareta Ahlström Hermelin, som föddes på SÖS klockan 02.43 den 4 november. Stolta föräldrar är Oscar Hermelin och Christina Ahlström. Edith har också tre stolta syskon på mammas sida: Albin, 14, Alfred, 12 och Alice, 7 år.
(Not från redaktören: Oscar figurerar även i artikeln om peparkakshus som hans syster Hanna har skrivit)

Till minne av Björn Röhsmän

Jag lärde känna Björn 1976 under Fältbiologisk Orienteringskurs på Göteborgs Universitet. Vi har sedan dess följts åt genom åren och gjort otaliga minnesvärda strövtåg med våra kameror i såväl hemmanaturen som i fjällen och på Island för att nämna några. Björn har alltid varit intresserad av fåglar och växter på våra turer. Många kanske inte vet att Björn även har varit flitig dykare. Tillsammans med sin bror Leif gav han år 1983 ut boken "Under Vattenytan".

Björn var inte bara en erkänt duktig fotograf, han var också känd över hela världen för sina bildspelsproduktioner under åren på Victor Hasselblad AB. Dessa producerades förtjänstfullt ihop med bl.a. den duktige musikern Peter Wiberg. De har även samarbetat

i andra bildspelsprojekt bl.a. i det sista om Täckern.

År 1982 gav Björn ut en bok om bildvisning, "Bilder på väg".

Vi fotovänner minns dock den timide Björn främst för hans outtröttlighet, klokhet, ödmjukhet, kapacitet, styrka, hjälpsamhet och för hans breda kunskaper. Kunskaper som han alltid var villig att frikostigt dela med sig av, inte bara inom fotografi och bildspelsproduktion utan även inom områden som datorteknik och digital bildbehandling.

Björn fanns alltid när vi behövde hjälp. Vem ska vi nu fråga?

Björn lämnar ett stort tomrum efter sig! Vi är många som redan saknar honom. En stor förlust för FotoSverige och Världen.

Mölnlycke 10/6 2014

Jan von Steijern

Björn var gift med Margareta, dotter till Bo Hermelin, Thorstens kvist

Hur fyller man ett nummer av Hermelinska nätverket?

Den som hörde redaktör Jenny prata på mellanmötet sist vet att ett nummer av tidningen inte fyller sig av sig självt. I dagsläget är det oftast vi i styrelsen och våra kontakter som ser till att det kommer in material, men det skulle vi väldigt gärna vilja ändra på. Och inte bara till grenar och kvistar, utan hela tidningen.

Så om du är medlem i släktföreningen är du mer än välkommen att kontakta redaktören med tips, tankar och idéer om vad du eller någon annan skulle kunna bidra med. Kanske vill du berätta om vad du gör om dagarna, som Olof och Magdalena? Kanske har du läst om någon anfader någonstans, som Fredrik I:son? Kanske har du konstverk du gärna delar med dig av, som Ally Morehead och Edvard? Eller så kanske du har gift dig, haft födelsedagskalas eller fått barn? Tveka inte, mejla jenny@hermelin.com direkt!

Till minne av Augusta

Augusta Hermelin, Tranås, har avlidit i en ålder av 75 år. Hennes närmaste är barnen Carl Wachtmeister och Elsa Hermelin – med sambo Peter Lindgren och deras dotter Emelie – samt Augustas syskon.

Augusta växte upp i en stor syskonskara på gården Degla i Lommaryds socken. Hennes mor avled när hon endast var 6 år gammal. Augusta var

under en tid elev vid Franska skolan i Stockholm. Under sin rika yrkesbana var hon bland annat verksam vid olika företag, inom undervisning vid AMU samt under lång tid inom intensiv- och brännskadevård. Överallt förmådde hon omsätta sitt engagemang i verksamheter där hennes kompetens kom till sin rätt och uppskattades. Augusta var också kyrko-fullmäktigeledamot i Helga Trefaldighets församling, Uppsala.

Under 1960-talet flyttade Augusta till Alsike utanför Uppsala. Hon blev där god vän med nunnorna i Alsike kloster och bestämde redan då att hon ville ha sin sista vila på Alsike kyrkogård. Efter många år i Uppsala och några i Stockholm var hon de sista åren bosatt i Tranås nära sin bror Carl och släktgården.

Augusta hade ett starkt människointresse och en förmåga att se det unika hos var och en. Hon kunde uppfatta det värdefulla i andras livsprojekt. Hon var livligt engagerad i det som fanns runt omkring henne och hade

en ovanlig förmåga att överallt se möjligheter. Tack vare dessa talanger knöt hon många vänskapsband och kunde förverkliga en rad projekt av kulturhistorisk art. Hon skrev en dokumentation över de psalmer som dagligen spelades av klockorna i S:ta Gertruds kyrka i Stockholm. Hon samlade texter med anknytning till Tranåsbygden i en antologi och utarbetade i samarbete med Ola Göransson en

förteckning över litteratur inom området. Med Peder Svan redigerade hon en kalender över Edhsläkten. Genom att hon renskrev paleontologen Otto Zdanskys självbiografi bidrog hon till det källmaterial som ligger till grund för presentationen av Zdansky i Tore Frängsmyrs Pekingmänniskan – en historia utan slut (2006).

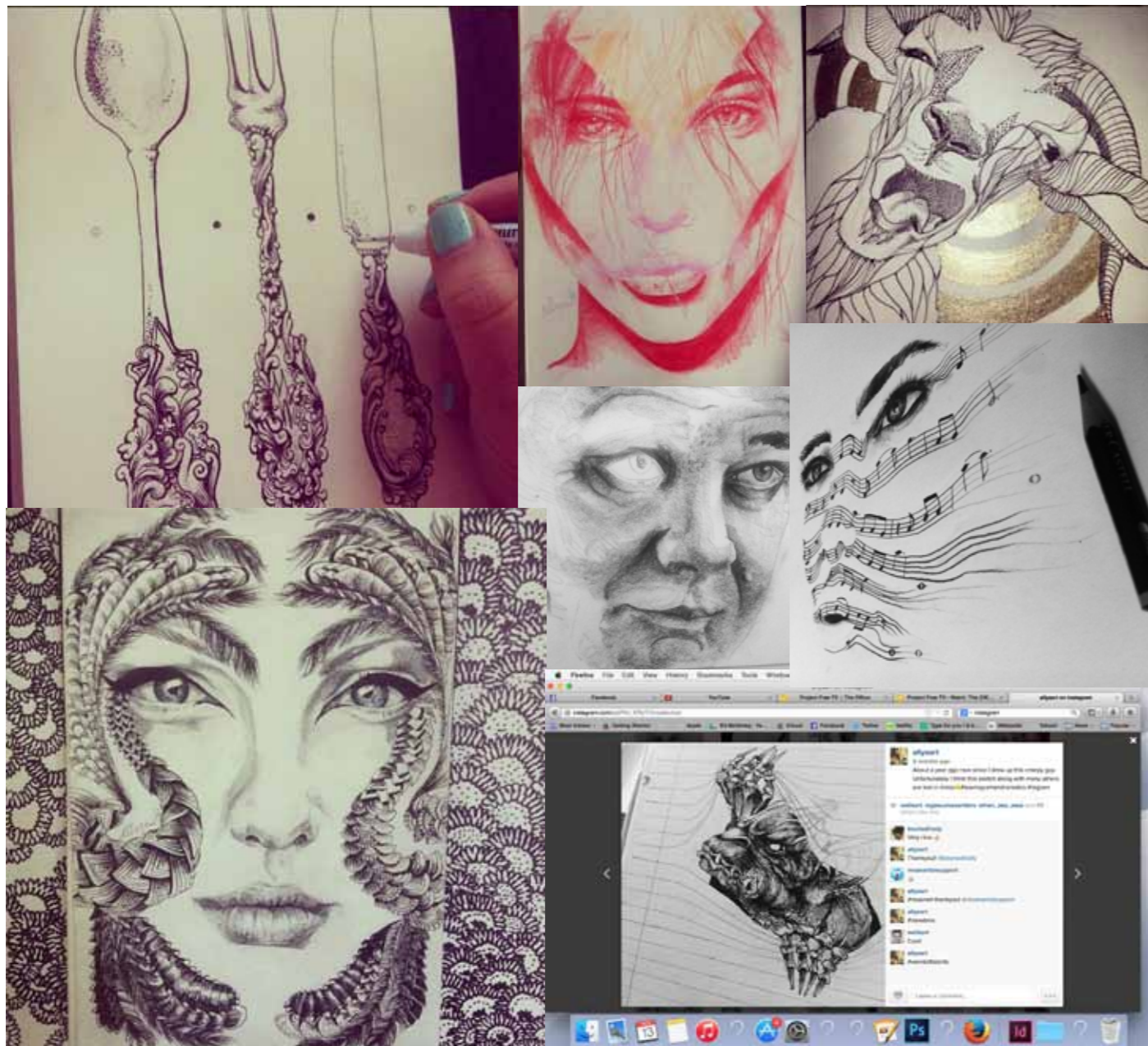
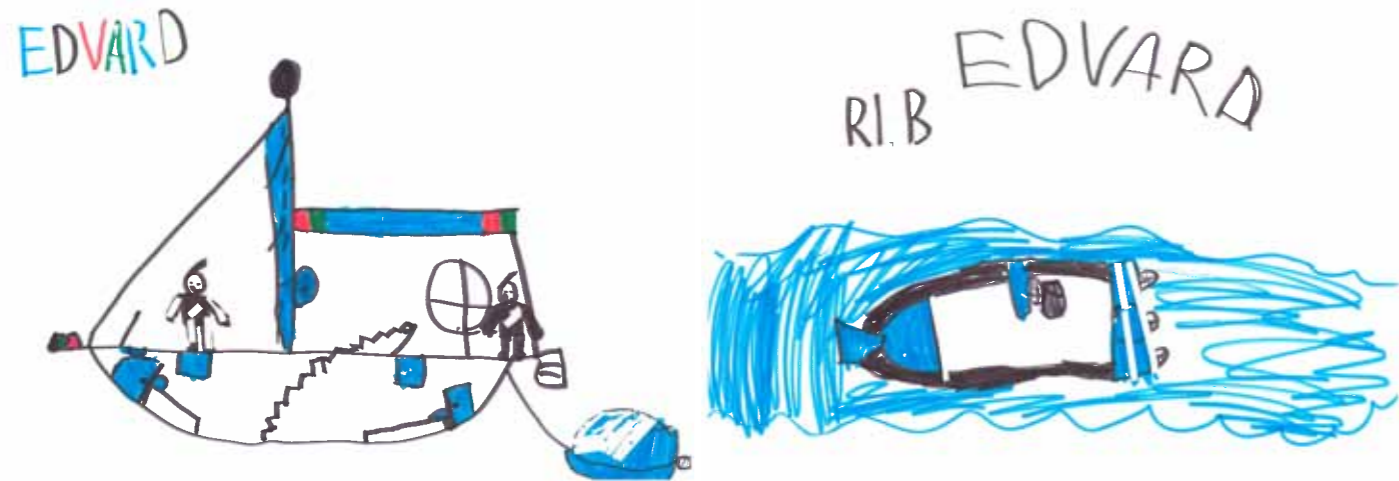
Augusta var en god och trofast vän. Hon hade stor förmåga att skapa trevnad för sina vänner och få alla att känna sig delaktiga i samtal och gemenskap. Hennes brevpapper var personligt utformade med bilder som skulle passa mottagaren, och hennes vackra och levande språk förmedlade väl både hennes egna upplevelser och hennes inlevelse i den andra. Hennes konstnärlighet kom också till uttryck i kalligrafi och akvarellmålning.

Vännerna
Hedvig Brander Jonsson
Carola Hermelin
Dagmar Lagerberg

Konstnärer i olika åldrar

Två verk av Edvard Jessing och några fler av Alexandra Morehead (@allyart på Instagram)

Sju generationers historia

Ordförande Johan reflekterar över hur vi sparar, sprider och betraktar minnen

På något sätt är jag nog en nörd, alltså en person som har ett fixerat intresse. Inte så att jag bara har ett enda intresse, utan mer så att när jag blir intresserad av en sak så kör jag det i botten, ända ner i källaren. Då får andra viktiga områden stå tillbaka och tas om hand när jag klarat ut det som hamnat i mitt fokus.

Oftast handlar mitt nördande om datorer. De är intressanta individer med stor kapacitet och en förmåga att alltid erbjuda mer än jag klarar av. De utmanar mig helt enkelt. Jo, det förekommer att de krånglar också. Orsaken till det kan man också borra i. Oftast handlar det om att jag inte har tagit hand om dem tillräckligt, inte uppdaterat dem eller kanske matat dem med en massa program som de egentligen inte mår riktigt bra av.

En annan sak som kan störa datorn är bildmaterial. Jag är nog inte ensam om att ha samlat på mig alldeles för många bilder och filmer som jag tagit med mobiltelefonen. Tusen och åter tusen som efter nedladdning hamnar lite varstans i datorn. Inte sällan hittar jag samma bild på flera ställen. Filmerna blir ointressanta, korta slattar som inte lämpar sig för annat än möjligen Facebook.

Bilderna finns även utanför datorn. Jag misstänker att fler än jag har några hyllor med fotoalbum och diabilder. Bilder som tappar färg för varje år och diabilder som ingen har tittat på de senaste 25 åren. Nu har jag börjat scanna en del foton, så de har också spridit sig som ebolavirus i datorn.

Det här är inte helt lyckat, tycker jag. Hur samlar man ihop allt detta? Om det överhuvudtaget ska samlas ihop?

Det är nu mitt nördande kommer fram. Jag fick idén att filma och intervjua Mor, scanna hennes bilder och tidningsurklipp, gräva i mina egna bild-

och filmarkiv och koppla ihop hennes 95-åriga liv med världspolitiska händelser. Mina syskon skulle göra inter-

Robert cirka 1950, Gunni cirka 1915

Brita och Nils 1965

Brita och ett av Blixtas glada djur

gama. Och som är lätt att sprida. Inte en skrift utan en film.

2-300 arbetade timmar senare var filmen färdig. Lika lång som en långfilm. Sällan har uttrycket "lättare sagt än gjort" passat så väl in.

Filmen handlar mest om Brita och livet på Blixta. Filmen sträcker sig från hennes farfars och morfarsfars föräldrar till hennes barnbarnsbarn. Inte mindre än sju generationers historia, återberättade av en enda person. Filmen kan ses både som en

biografi om Mor och som en mer generell berättelse om den tidsepok som Brita representerar.

Släktföreningen har många hyllmeter med skrifter i vårt arkiv i Eskilstuna. På hemsidan kan man se vad som finns på hyllorna, men man kan inte läsa innehållet. I förra Nätverket bifogade vi en skrift om Harriet Löwenhjems vistelser på Ulfåsa. Det är inte enkelt att sprida all information vi har samlat om slakten på konventionellt sätt. Och inte heller billigt. Tryckning och porto kostar.

Med ny teknik blir det betydligt enklare. Den här filmen kan laddas hem och kan ses när och var som helst av alla släktingar som har en dator. Så om ni vill se filmen, gå in på vår www.hermelin.net under biografier och ladda hem den. Den är väldigt stor så det tar tid och plats, men jag ska försöka ordna så att ni kan streama den.

Så sätt er bekvämt framför teven, ta ett glas vin och luta er tillbaka. Klicka på "Som jag Minns det". Då kan ni se det samlade resultatet av mitt nördande och decenniernas samlande av bilder, filmer och tidningsurklipp. Enkelt förpackat i 18 GB. Det tar inte mycket längre tid att titta på filmen än ett avsnitt av Downton Abbey. Utan andra jämförelser.

vjuerna och jag redigera materialet. Vi skulle helt enkelt göra en biografi i en form som är lättillgänglig för unga och

Olof syns i katolsk tidskrift

Tomas Carlberg från Eskilstuna stadsarkiv skriver om Olof i tidskriften Arv och Minne

Tomas Carlberg, arkivarie på Eskilstuna stadsarkiv och beskyddare av Hermelinska släktarkivet, har ånyo bidragit med en artikel om en av våra släktingar. Förra gången var det artikeln om Elias i Nätverket nummer 28 och nu kommer ”Trons ljus hos Olof Hermelin” som tidigare publicerats i tidskriften Arv och Minne.

Arv och Minne ges ut av Katolsk Historisk Förening, som bildats för att väcka intresse för den katolska kyrkans historia i Sverige och främja bevarandet och levandegörandet av det svenska katolska kulturarvet. Tomas Carlberg sitter i dess styrelse.

Förutom sina humanistiska högskolestudier har Tomas en bakgrund som journalist och har även skrivit och publicerat boken ”Inte som jag trodde – en katolsk pilgrimsfärd genom livet”.

/Fredrik I:son

Trons ljus hos Olof Hermelin

Ljus och mörker, sanning och osanning. Kring sekelskiftet 1900 var kontrasten mellan ”rätt och fel” ett återkommande tema i kulturpersonligheten Olof Hermelins tankevärld.

Konstnären med mera friherre Olof Hermelin (f. 1827, d. 1913) var på sin tid en välkänd landskapsmålare. Utöver sina konstverk har han som fosterländskt sinnad aktivist och folkloristiskt intresserad amatörforskare efterlämnat ett innehållsrikt personarkiv, långt över tre tusen brev och en mängd manuskript. Tillsammans med Hermelinska släktföreningens handlingar bevaras det som deposition av Eskilstuna stadsarkiv. Konstnären var i många år bosatt på godset Österby i Råby-Rekarne socken ett par mil utanför malarstaden.

Bland de varierade manuskripten efter Olof ingår mängder av berättelser och skrönor. Några gånger tog han också

upp religiösa ämnen, ofta med ett ”kulturbevarande” perspektiv och ibland med blicken ut över Sveriges gränser. Ett par exempel på vad som finns att studera av denne mångsidige man är följande korta texter:

Stadigt ljus och irrbloss

Solen och stjernorna kasta stadigt sken.

Jordiska ljus tändas och släckas. Sägner och sagornas irrbloss kring forngravnen äro ovaraktiga i än högre grad.

Lärdomsljusen kunna också indelas i två slag.

De som utgå från världens skapare och äro nedskrifna i bibeln. De äro stadigt lysande. Profeter, evangelister och alla de som hysnat till den gudomliga rösten ha framkallat lärdomsljus, som ej dunstar bort.

Lärda forskare ha funnit många sanningar de också, men då de missförstått och vantolkat bibelns lärdomar och då de besjålats af fiendskap till ursanningarna hafva de framkallat irrbloss som gjort deras lärjungar ohyckliga.

Sådan lärdom kallas ”upplysning, fördomsfrihet”, men de som följa sålunda utställda bloss, komma in på väg, som ändas i mörker.

Betlehems-stjernen och Morians kung

Att gå med stjernan vid juletid är en gammal svensk sed som af ungt folk öfvades i åtskilliga landskap.

Då jag bodde i Södermanland fick jag en jul från Lista socken besök af stjerngossar som alla voro fantastiskt utklädda och som troligen skulle föreställa de tre vise männen. Stjernen bestod af ett ljus insatt i en oljad pappershykta uppbyren af en temligen lång käpp.

Anföraren hade en ramsa att uppläsa, som jag visserligen skref upp, men som kommit bort.

Den innehöll tal om Kristi födelse, om Herodes grymma uppsåt m.m.

Men besöket började med sång så lydande:

”Goder afton, goder afton både Herre och fru!

Vi önska eder alla en fröjdefull jul.” (På bondställen sjöngs i st. för Herre och Fru – Kvinna och man.)

Den tredje af de besökande kallades ”Moriens kung”, han var svärtd i ansigtet och händer var sällskapsrolighetsminister, och skojade med småbarnen o.s.v. Krona på hufvudet med tre hjertan af hvilka det mellersta med en låga brinnande, band med stjernor öfver högra axeln ofvanpå den hvita tröjan, blått skärp, röda byxor o.s.v.

Efter slutadt program traktering förstås och sedan aftåg till en annan gård.

Broder Fransiscus tomering för Kristus

Om man söker efter katolska teman i Olof Hermelins skriftställarskap får man leta länge. Då och då dyker det dock upp ett och annat i arkivet som åtminstone anknyter till den världsvida kyrkan. Ett exempel är en 29 sidor lång skönlitterär berättelse om ”broder” Franciscus besök i Heliga Landet!

Texten är skriven i en helt annan handstil än den typiska och har inte heller

någon signatur, så med all sannolikhet är det här fråga om en annan persons avskrift av ett egenhändigt original. Innehållet skulle nämligen mycket väl kunna vara konstnärens personliga bild av Guds lille fattige.

Efter att ”djupt bedrövad” ha vandrat ensam i den heta solen i Libanon möter Franciscus två män ”av vilt och grymt

och buskar och ängar stodo klädda i den fagra blomsterskrud. En vattenrik bäck med genomskinligt klara vågor störtade ned utför en brant klippvägg och flöt sedan i raka porlande ström genom trädgården över en bädd av rundslitna kiselstenar. Skaror av mångfärgade fåglar vimlade i luften och träden. Broder Fransiscus stod med knäppta händer i andaktsfullt åskådande av denna nya uppenbarelse av Herrens härlighet på jorden.

--- (utdrag sid. 5 av otryckt manuskript, volym B1:2.)

Dramatiken vid mötet med den muslimske härskaren fortsätter några sidor senare med ett underverk, då Franciscus i ett bönesvar får omedelbar hjälp av de närvarande fåglarna.

Skrivet i en lättläst men tydligt gammaldags språkdräkt ger den korta sagan en ljus bild av den djärve ordensgrundaren. Texten är odaterad men lär ha skrivits långt innan den svenska ekumeniken tagit sin början med Nathan Söderbloms Stockholmsmöte och de nya tidernas evenemang. Gissningsvis är originalet formulerat redan på 1800-talet, då författaren var över 70 år gammal vid tiden för sekelskiftet.

Troligen kan man här och var i arkivet hitta ytterligare prov på uppskattning av katolskt liv och leverne hos den mångsidige

Olof Hermelin. Att han själv var förankrad i den svenska statskyrkan, eller folkkyrkan som han tycks ha föredragit att kalla den, var knappast något hinder för denne konstnärssjäl till att ha en relativt öppen attityd gentemot katolikerna. Oavsett vem som författat den arkiverade texten om den helige Franciscus så visar den på en välvillig inställning till helgonet och därmed också till katolska kyrkan.

Artikelförfattaren vid skrivbordet

En dubbelutbildad student

Florian Lange berättar om sina studier och sin koppling till Sverige

När jag fick frågan om jag kunde skriva en liten artikel om mig och mina studier så blev jag glad att det råkade vara just under min utlandstermin i Sverige.

Född nära Hamburg

Jag är född i Handeloh, en liten by nära Hamburg i Tyskland. Där växte jag upp tillsammans med mina två äldre syskon. Eftersom min mor kommer från Sverige har jag alltid haft en naturlig anknytning till Sverige och velat lära mig språket. För några år sedan flyttade min bror till Värnamo i Småland för att lära sig svenska, vilket var en mycket bra start för honom. Efter att jag hade avslutat min gymnasieutbildning i Tyskland följde jag därför i hans spår och flyttade till Värnamo för att plugga svenska på folkhögskola.

Eftersom jag bara kunde några få ord svenska blev det en ganska tuff start, men genom att undvika att falla tillbaka till engelskan blev svenskan bättre och bättre till slut. Detta speciellt då jag bodde tillsammans med andra svenska studenter och språket därmed alltid fanns omkring mig. Vid slutet av mitt år i Värnamo började jag ansöka om en studieplats på Nordakademie i Hamburg, som hade en något annorlunda ansökningsprocess än andra högskolor.

Kopplar ihop näringsliv och utbildning

Jag hade alltså bestämt mig för att plugga industriell ekonomi på högskolan Nordakademie i Elmshorn (nära

Hamburg) där jag nu just har påbörjat min femte termin. Utbildningen är en så kallad ”dubbel utbildning”, alltså ett program där jag i samarbete med ett företag studerar halva tiden och arbetar andra halvan. Enda sättet att få en plats på Nordakademie är att få ett jobb på ett av de samarbetande företagen. För mig betydde det en rad intervjuer på olika företag. Till slut fick jag ett jobb på det svenska företaget Autoliv.

Florian med ett hundspann i Kiruna

Autoliv producerar och säljer säkerhetssystem till bilbranschen, till exempel säkerhetsbälten, airbags och olika typer av sensorer. Produktionen och utvecklingen i Elmshorn fokuserar dock endast på säkerhetsbälten. Jag började jobba på Autoliv i augusti 2012 och har sedan dess roterat mellan olika avdelningar. Bland annat har jag provat på processutveckling, produktutveckling och controlling och senast jobbade jag på kvalitetsavdelningen. Mitt arbete be-

står för det mesta av enskilda projekt som jag genomför på egen hand. Konkret innebär det bland annat att göra mindre produkt- och processförbättringar, genomföra olika typer av test eller att utveckla system för att bättre kunna hantera produktionssiffrorna. Jobbet på Autoliv ger mig möjligheten att kunna applicera mina teoretiska kunskaper från högskolan i praktiken. Genom att jobba på många olika avdelningar får man dessutom en bättre uppfattning om vad man vill göra i framtiden.

Praktik och teori byter av varandra

Att börja studera på högskola var självklart en stor omställning från gymnasiet och folkhögskolan. Nordakademie är en liten högskola med ungefär 1 300 studenter, vilket gör att föreläsningarna alltid hålls i mindre grupper. Eftersom grupperna är så små och man tillbringar så mycket tid på högskolan kunde jag snabbt hitta bra vänner. Även om det till

en början påminde om tiden på gymnasiet, så märkte jag snabbt skillnaden. Högskolestudierna var betydligt mer tidskrävande, särskilt inför tentaperioderna, som kunde innebära att man var tvungen att plugga långt in på natten.

Men att plugga på Nordakademie innebär självklart inte bara att studera på nätterna. Även om Elmshorn inte bjuder på så många fritidsmöjligheter så ligger staden precis intill Hamburg, som är Tysklands andra största stad och naturligtvis erbjuder alla möjliga fritids-

aktiviteter. Jag träffar oftast kompisar där för att äta på en bra restaurang, dricka en kopp kaffe eller bara umgås i Hamburgs vackra parkområden. Dessutom upptäckte jag idrotten som en bra väg att behålla balansen under teoriterminen. Jag brukar åka till en klätterhall i Hamburg en gång per vecka tillsammans med mina vänner. Utöver det så finns det i Hamburg även den så kallade Reeperbahn som är en enda stor festgata.

Jag känner mig väldigt nöjd med mitt studieval. Det dubbla upplägget på Nordakademie är en perfekt förberedelse för alla utmaningar som jag kan mötas av när jag börjar jobba ”på riktigt” och mitt jobb på Autoliv ger mig möjligheten att använda mina kunskaper i praktiken.

Tillbaka till Sverige

Just nu bor jag i Sverige igen. Under vår femte termin har vi möjligheten att plugga utomlands och då jag trivdes så bra i Värnamo valde jag att återvända till Sverige, närmare bestämt till Mittuniversitetet i Sundsvall. Och det visade sig vara ett mycket bra val.

De första veckorna utgjordes av nolleperioden, något som jag bara hade hört om från berättelser. Dessa veckor var dock otroligt roliga och jag deltog i alla aktiviteter som erbjöds. Under nolleperioden har jag lärt känna underbara vänner från hela världen. Det finns utbytesstudenter från Kina, Indien, Slovakien, Nederländerna, Polen och

många fler länder. Jag känner mig glad att få lära känna så många kulturer och att få möjligheten att knyta vänskaper

Florian på Norra berget i Sundsvall

världen över.

Förutom det bjuder Sundsvall på många möjligheter att spendera sin fritid. Det finns många restauranger, bbarer och nattklubbar där man kan umgås med sina kompisar. Simhallen och klätterklubben ger mig dessutom möjligheten att idrotta.

Att börja plugga på Mittuniversitetet är en bra omställning. I stället för att

ha lektioner hela dagarna, så fokuserar man mycket mer på självständigt arbete.

Resten av Skandinavien

En viktig sak för mig är att se mer av Skandinavien under studietiden, så reser jag också en del. Hittills har jag vandrat på Höga Kusten och gjort en resa genom Norge. Varje gång jag vandrar i Sverige och Norge så imponeras jag av naturen. Just nu sitter jag faktiskt i Kiruna med utsikt över ett vackert vinterlandskap och tänker tillbaka på min studietid medan jag skriver den här artikeln.

Även om hälften av utlandsterminen är förbi, så kommer jag inte lämna Sverige riktigt än. Efter utlandsterminen i Sundsvall kommer jag nämligen att genomföra en praktikperiod på Autoliv i Vårgårda, nära Göteborg. Här ska jag jobba med produktutvecklingen av säkerhetsbälten. Genom att jobba i Sverige hoppas jag att kunna vidareutveckla språket och att få en mer global syn på Autoliv. Därefter blir det dock att åka tillbaka

till Tyskland för att avsluta mina studier i Elmshorn.

Jag är glad för alla erfarenheter som jag har samlat under mina studier och ser fram emot alla erfarenheter som jag kommer att samla framöver. Stödet från Hermelinska släktföreningen i form av stipendier har för övrigt varit mycket uppskattat och har gett mig möjligheten att kunna fokusera helt och hållet på mina studier. Stort tack för det!

Gräs, grönsaker och gårdsbutik

Olof och Magdalena berättar om livet på Fallsberg

Efter studier i Lund och Tyskland och arbete i Stockholm i sju år flyttade jag, Olof, våren 2006 tillbaka till föräldragården Fallsbergs gård utanför Skänninge i Östergötland. När det agrara fröet började gro vet jag inte, men att flytta hem och börja processen att pensionera Ulf och Gertrud passade då perfekt ur allas perspektiv.

Fördel mot konkurrenterna

Att börja arbeta med jordbruket och våra tre produkter eller inriktningar (färdig gräsmatta, spannmål och potatis) var mycket stimulerande. Med min bakgrund som media- och marknadsföringskonsult kände jag att jag hade möjligheter att utveckla försäljningen av färdig gräsmatta snabbare än mina konkurrenter, vilket var en av huvudledningarna till att jag tog över Fallsbergs gård. Ganska snart upptäckte jag också den stora glädjen och stoltheten det ger att även producera potatisen och spannmålen. Att vi odlar grunden till många frukost, lunch och middag känns helt rätt i dag.

Gården har utvecklats
Tillbaka till lite händelser som passerat de sista åren. Det viktigaste och bästa är Magdalena och barnen Sonja, Sigvard och Sixten som nu är sju, fem och två år. Under flera år pendlade vi mellan Stockholm och Östergötland, först jag, sen Magdalena. Vi bodde först i flygeln

men efter att Ulf och Gertrud flyttat till Vadstena hösten 2010 kunde vi efter lite renovering flytta in i huvudbyggnaden.

Gårdens produktion utvecklades och vi sålde mer gräs men vi saknade mark för ideal produktion med växlingsbruk. Men efter 40 år utan gårdar till salu runt Fallsberg blev julen 2010 Follinge Rusthåll tillgängligt och vi kunde köpa den 100 hektar stora gården. Marken gränsade inte direkt till Fallsberg utan

Årets händelser

Den 1 januari 2014 blev det slaktsvinstall som Ulf och Gertrud drev fram till 1999 ledigt då den äggproduktion som inhystes där flyttade. Ett antal olika idéer granskades och ganska snabbt kom vi fram till att vi ska utöka vår potatisodling så den blir dubbelt så stor 2015 jämfört med 2006. Under sommaren byggdes ett nytt potatislager i det gamla svinhuset med plats för 600 ton potatis och modern ventilation för ökad potatiskvalitet. 2014 skördade vi 1 100 ton potatis och nästa år blir det runt 1 500 ton. Och så

Hela familjen: Magdalena och Olof med barnen Sigvard, Sixten och Sonja

mellan låg Follinge Backgård med två kilometer gräns på varje sida. Efter diskussioner med ägaren så kunde även den gården köpas våren 2013 vilket mer än dubblade arealen som Fallsberg ursprungligen hade.

Under 2013 jobbade vi hårt med att slå ihop fält, bygga en väg som band ihop markerna och bygga ihop de bevattningssystem som fanns på de nya markerna med vårt bevattningssystem med en damm som byggdes 2009. Med ökad odlingsareal och ökade möjligheter så har utvecklingen även fortsatt 2014.

grönsaker. Även hos Magdalena har ett agrart frö grott, men hos henne härstammar det mest från ett stort matlagningsintresse och därmed råvaror och dess kvalitet. Hon insåg att våra jordar, vår infrastruktur på gården, vårt bevattningssystem och tillgången till bra och kunnig personal så skulle grönsaksodling passa bra. I april bör-

Olof med sin far Ulf och en av familjens produkter: gräs

Magdalena och Sonja på Bondens marknad i Linköping

jade vi därför med en försöksodling på 3 000 kvm av 16 olika grönsaker, både friland och i ett mindre växthus.

Ett nytt affärsområde var fött

Grönsakerna växte sig fina och snabbt började Magdalena söka försäljnings-

kanaler. Bondens Marknad i Linköping blev det stora testet. Fem lördagar i augusti och september stod vi där och försäljningen och kundernas respons överträffade våra förväntningar. Grönsakerna har fortsatt växa under hösten och Magdalena har levererat frekvent till de lokala restaurangerna som har ambitioner med sin matlagning.

Gårdsbutik

Efter många studiebesök så valde Magdalena tidigt att försäljningen i huvudsak skulle ske via gårdsbutik och även den byggs i det gamla svinhuset. Där färdigställs nu i november ett beredningskök, en självservice och en butiksdelen med grönsaker och inköpta varor från främst Östergötland och Sverige. Självservice delen kommer öppna nu

i december med egen potatis, egna ägg från våra 140 lyckliga hönor, egna morötter och lite inköp från granngårdar. Den större butiksdelen väntar vi med till slutet av maj när våra grönsaker finns till försäljning, först ut blir nog sparris.

Framtidsplaner

Under 2015 kommer grönsaksodlingen ökas till cirka 2 hektar, eller 20 000 kvadratmeter. Vi tror på svenskt lantbruk och vi är säkra

på att närodlad är en del av framtiden. Grönsaker behöver vi konsumera mer för att hålla oss vid god hälsa. Denna förändring pågår inte bara hos privat-hushållen utan även i den offentligt lagade maten. I dag finns det faktiskt fler gårdsbutiker än ICA-butiker i Sverige. Magdalena, som driver grönsaksodlingen och gårdsbutiken, och jag som hanterar resten, är mycket övertygade om att detta kan utvecklas till något riktigt bra. Samtidigt som det är mycket stimulerande att arbeta tillsammans.

Vi önskar er varmt välkomna till oss! Besök oss gärna på Fallsberg eller på nätet:

www.hermelins.se
www.facebook.com/hermelins

Kära släktingar,

Vi utlyser en rolig fototävling för alla er som tar bilder och delar på sociala medier.

Släktföreningen vill också ta del av din vardag för att se vad en Hermelin har för sig i nuet. Så HashTagga (#) dina bilder med #HERMELINUET och dela med övriga släktingar på Instagram.

På styrelsemötet till våren väljer vi ut de bästa bilderna och belönar dem med presentkort på Akademibokhandeln.

Första pris: 300 kr
Andra pris: 200 kr
Tredje pris: 150 kr

#HERMELINUET

Tradition i juletid

Hanna Jessing har byggt pepparkakshus i 38 år i rad

I kväll är det frost i Enebyberg. Det är tjockt med is på bilrutorna och snart är det advent. Julkänslan har inte riktigt infunnit sig än men det närmar sig, och Claes och jag är faktiskt redan inne på tredje flaskan glögg. Med julen i antågande är det snart dags för en av årets höjdpunkter i vår familj, nämligen att baka pepparkakshus. Det har vi gjort tillsammans med våra grannar från Stocksund ända sedan 1976, så i år blir det 38:e året i rad.

Nya grannar, nya traditioner

Jag växte upp på Kyrkvägen 23 i Stocksund tillsammans med mamma Ebba, pappa Niklas och lillebror Oscar. 1976 var jag fem år och Oscar två år, och den sommaren fick vi nya grannar. Familjen Laksov-Vessberg flyttade in tvärsöver gatan med mamma Viveca, pappa Dan och barnen Joakim som var sex år och Susanne som var tre år.

Det som år 1976 började med en inbjudan om "kom över och ät lite skinka och drick lite glögg så dekorerar vi pepparkakshus" utvecklade sig till en ren pepparkakshustradition (läs: produktion). I början bakade vi tre hus, ett var till familjerna och ett extra hus som julklapp till mina gudföräldrar.

Familjerna har växt

Åren har gått och nu har vi som då var barn bildat egna familjer med totalt 13 barn. Äldst är vår Märta och yngst är Oscars nyfödda lilla Edith. Nu räcker det inte längre med tre hus, förra året blev det sex vackra skapelser. Ett hus till varje familj, och så klart ett hus till mina gudföräldrar.

Har vi någonsin haft en hög am-

bitionsnivå med vår produktion? Svaret är nja, vi har bakat stora hus och små

tiden gör några det enklare för sig med köpta delar. Hemligheten, ligger i att varje hus ska ha sin egen bottenplatta som ska vara gjord av pepparkaksdeg. Varje hus får alltid en ordentlig pepparkakstomt som vi monterar det på.

Samlar på fornar

Jag kanske också ska avslöja att jag numera också har samlat ihop en ansevärd mängd pepparkaksformar. Allt från de traditionella pepparkaksformarna till Nalle Puh, George Washington och Abraham Lincoln. Jag kan inte låta bli. Det kan alltid vara bra att ha. Snögubbar, granar och Nalle Puh brukar vara poppis, men George och Abraham brukar inte komma till användning särskilt ofta.

För den som vill lära sig mer och få inspiration kan jag varmt rekommendera boken "Pepparkakshus" av Ylva Norman och Eva Grane, Byggförlaget. Jag vill också dela med mig av mammas toppenrecept på kristyr.

Ebbas kristyr

- 1 paket florsocker
- 1-2 äggvitor
- 1-2 tsk ättiksprit

Rör samman sockret med en av äggvitorna och 1 tsk ättiksprit. Om det behövs, tillsätt ytterligare en äggvita och resten av ättikspriten. Smeten ska bli jämn men inte rinnig. Tillsätt mer socker om den blir för lös. Man måste pröva sig fram.

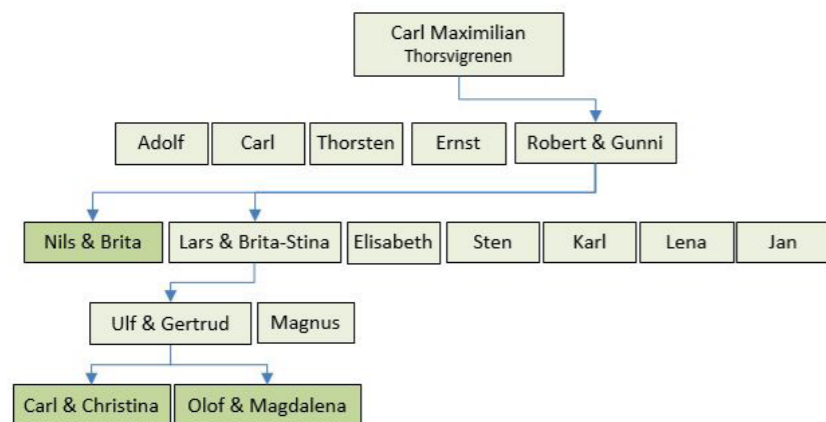
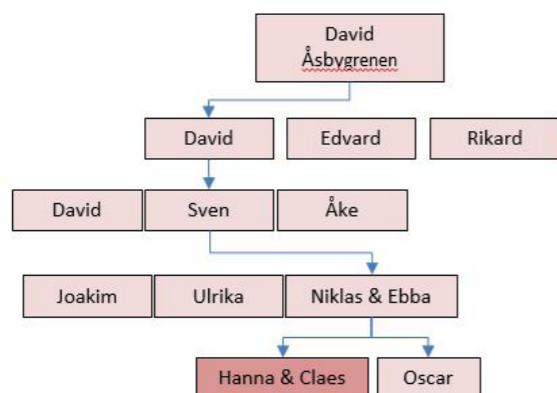
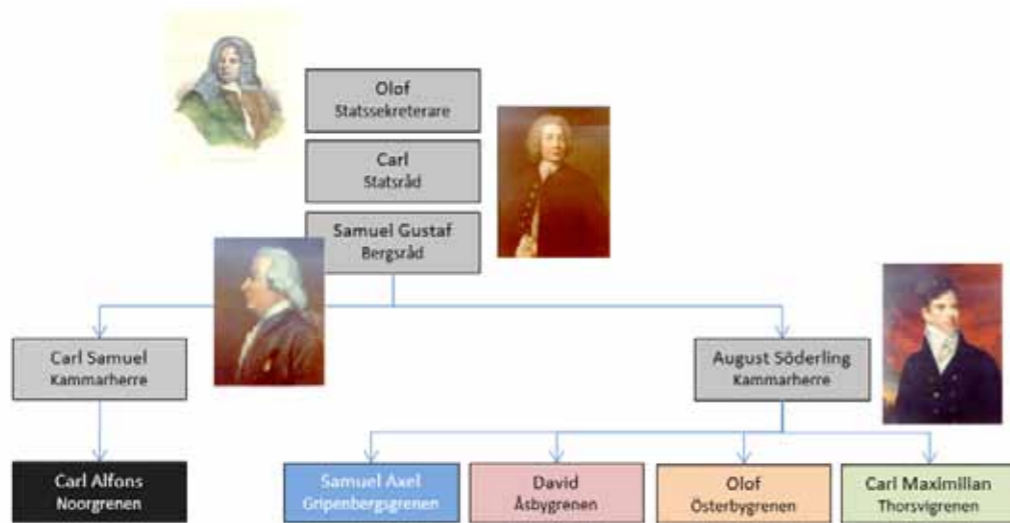
Till sist får jag nu önska er alla en god jul med mången glögg och pepparkaka!

hus, radhuslängor och små gårdar. Det har aldrig varit konstnärliga mästerverk utan antalet hus har varit målet. Nu för

Hur är vi släkt egentligen?

Här kan du se hur alla släktingar som förekommer i tidningen knyts samman

Föreningens ekonomi

Skattmästare Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor (tkr)	31 okt 2014	2013	2012	2011	2010
Släktföreningen	6 834	6 256	5 632	5 148	5 672
Victor Hermelins minne	9 911	9 309	8 010	7 355	7 742
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	2 230	2 081	1 862	1 764	1 822
Lena Robertsdotters fond	3 458	3 254	2 710	2 438	2 743
Totalt	22 433	20 900	18 214	16 705	17 979
Värdeförändring för perioden	7%	15%	9%	-7%	6%

Fonderna

Den samlade förmögenheten i släktföreningens fonder har under 2014 ökat med drygt 7% netto, alltså efter avdrag för kostnader och skatter. Justerat för dessa kostnader och skatter var värdeökningen cirka 11% under året. Praktiskt taget alla placeringar utom ren likviditet har varit i svenska aktier eller räntepapper.

studieintyg, bank- eller postgiro samt e-postadress.

Hemsidan är lite orolig

Hemsidor är som vilka människor som helst. De föds, matas med innehåll, äter hur mycket som helst och bråkar som besvärliga tonåringar (med tekniken). Sedan följer några lugna år innan de börjar avisera sin bortgång.

Vår hemsida är nog inne på sin sista period. Flera har noterat detta och blivit oroliga när de med stor text varnas för att hemsidan kan innehålla virus. Men så är det inte. Den är helt enkelt lite gammal och trött, och ingen vill väl att det ska förväxlas med sjukdom. Men läkarna som behandlar vår hemsida (Explorer, Firefox och Google Chrome) har sina egna sätt att se på saken.

Just i detta fall är Explorer betydligt skickligare än de andra. Explorer tycker att vår hemsida är frisk och utan virus, medan Firefox och Google Chrome klassar ut den. Vi har begärt att Firefox och Google Chrome ska visa oss sin diagnos, men som vilket landsting som helst dröjer de med sitt svar.

Så kära släktingar, vänd er till Explorer när vill besöka hemsidan. Då slipper ni problemen. Styrelsen planerar att bygga om hemsidan i ett modernare program (Wordpress), men det tar nog lite tid eftersom vi (läs Johan) ska försöka göra det själva. Men det blir billigare så!

Stipendier

Antalet ansökningar uppgick denna termin till sju personer, som alla har tilldelats 10 000 kronor var:

Charlotte Nilsson, dotter till Cecilia och Göran Nilsson, Lunds universitet (Thorsvi, Ernst, Olof)

Ebba Welin-Berger, dotter till Guy och Charlotte Welin-Berger, Umeå universitet (Gripenberg, Josef, Gösta)

Florian Lange, son Christina och Dirk Lange, Elmshorn, Tyskland (Åsby, David, David) - se stipendiatartikeln!

Jesper Wadstein, son till Ebba och Magnus Wadstein, Lunds universitet (Thorsvi, Robert, Karl)

Samuel, son till Jan och Maria, KTH (Thorsvi, Adolf, Adolf)

Isabella och Alexandra, döttrar till Gabrielle och John Morehead, National College of Art and Design, Dublin (Österby, BeO, Olof)

Vill du söka stipendium?

Är du 18-28 år och bedriver akademiska studier kan du få stipendier från oss i max fem år. Med nuvarande nivå kan det ge upp till 100 000 kronor.

Ansökan skickas till styrelsens ordförande senast 1 mars för vårterminen och 1 oktober för höstterminen. Bifoga

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Tryck

Alatryck, Vadstena

Omslagsbild

Nyckelvikens herrgård i Nacka, strax innan mellanmötet började

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande
johan@hermelin.com,
070-699 14 10

Fredrik I:son Hermelin, vice ordförande, fredrik@hermelin.st,
070-471 46 65

Olof Hermelin, skattmästare
olof.hermelin@comhem.se,
08-30 06 15

Hanna Jessing, sekreterare
hanna@jessing.nu,
08-755 05 33

Fredrik Hermelin, klubbmästare
fredrik@outdoortravel.se,
0708-56 18 38

Jenny Hermelin, redaktör
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Jan Hermelin, ledamot
jan@hermelin.com,
08-644 36 38

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,
191 35 Sollentuna
Plusgiro: 151816-6
Bankgiro: 5273-3789
Organisationsnummer:
802001-4265

#31 | December 2014

Hermelinska nätverket

Prinsqvam saliri mori | Hellre döden än fläckas

Olof uppmärksamrad igen

En katolsk tidskrift har lyft fram vår kände släkting

sid 6-7

Hamburg, Värnamo och Sundsvall

Stipendiaten Florian Lange delar med sig av sin historia

sid 8-9

En familj med gröna fingrar

Olof berättar om sin familjs växande verksamhet på Fallsberg

sid 10-11